

Recuperem, però...

Som, diuen, en una època de retorn: el vertiginós avenç tecnològic, la constant revolució estètica, la progressiva acceleració en el canvi ideològic, han atemorit l'agonitzant habitant d'aquest planeta en vies d'extinció, dins aquesta centúria que ja acaba.

I, tot cercant seguretat, mira enrera i projecta la seva angoixa en els testimonis muts d'aquell silenciós passat...

Amb pressa s'afanya per reciclar, recuperar, reedificar, rehabilitar, remodelar, reestructurar, restaurar, res... Però amb tecnologia d'enguany.

En això de restaurar hi ha, és clar, diverses escoles.

Hi ha qui analitza, amb totes les tècniques a l'abast, l'obra a recuperar per tal de deixar-la nua d'impureses. I, si cal consolidar, dubtarà si dissimular el pegat o fer-lo evident per ressaltar allò d'autèntic que resta dempeus. En tot cas, actuaran en aquells punts de l'estructura on és estrictament necessari per evitar que es desmoroni.

D'altres, amb celebritat, per no encarir el projecte, netejaran, substituiran allò mal més per reproduccions. Quan calgui ampliar, projectaran recintes i ornaments modulars, tot-ús ("no fos que l'emplaçament canviés").

L'interès pel patrimoni històric d'Alcover és recurrent en aquest Butlletí. Si en el

número 42 s'informava de la remodelació de l'Església Vella, en el 47 s'alertava del penós estat dels edificis històrics de la nostra vila.

Un any més tard, el fantasma de l'esfondrament encara es passeja per la Casa d'en Cosme Vidal i l'Abadia. Urgeix una actuació decidida per foragitar-lo.

Decidida però no precipitada. El llegat dels nostres avantpassats mereix una atenció seriosa. Equivalent, si més no, a la que ells hi van dedicar. Els pilars de la Plaça Porxada, malalts i sense diagnòstic, recoberts ara d'una crosta esquarterada; l'ajardinament desatès de l'Església Vella, obra d'en Van Thuyssen (botànic del CSIC que dissenyà els jardins del Prado a Madrid), ara substituït per una font lluminosa poliubicable; l'annex "estàndard" del Museu, multipropòsit; són exemples d'una manera de mirar enrera.

"Qui no coneix la Història, està condemnat a repetir-la", no repetim la història!

C.E.A.